ठस्य महागजेनारण्यचारिणा सह युद्धमभूत्। तत्र तस्य दन्तमुषलप्र
हारैर्व्यथा सञ्जाता। व्यथितः कथमपि न प्राणैर्विमुक्तः। अथ शरी
रासामर्थ्यान्न कुत्रचित् पदमपि चलितुं शक्नोति। ते ऽपि सर्वे काका
दयो ऽप्रभुत्वेन तस्य क्षुधाविष्टाः परं दुःखं भेजुः। अथ तान् सिंहः
प्राह। भो अन्विष्यतां कुत्रचित् किञ्चित् सत्त्वं येनाहमेतामपि दशां ५
प्राप्तस्तं हत्वा युष्मद्भोजनं सम्पादयामि। अथ ते चत्वारो ऽपि भ्रमितु
मारब्धाः। यावन्न किञ्चित् पश्यन्ति तावद्वायसशृगालौ परस्परं मन्त्र
यतः। शृगाल आह। भो वायस किं प्रभूतभ्रान्तेन। यदस्माकं प्रभोः
क्रथनको विश्वस्तस्तिष्ठति। तदेनं हत्वा सर्वपरिवारस्य प्राणयात्रां
कुर्मः। वायस आह। भो युक्तमुक्तं भवता। परं स्वामिना तस्याभयं १०
दत्तमिति। तेनाबध्यो ऽयमिति। शृगाल आह। भो वायस अहं
स्वामिनं विज्ञाप्य तथा करिष्ये यथा स्वामी बधं करिष्यति। तत्
तिष्ठतु भवन्तो ऽत्रैव यावदहं गत्वा गृहं प्रभोराज्ञां गृहीत्वागच्छामि।
एवमभिधाय सत्वरं सिंहमुद्दिश्य प्रस्थितः। अथ सिंहमासाद्येदमाह।
स्वामिन् भ्रान्त्वा समागता वयं समस्तं वनं। परं न किञ्चित् तत्त्वं १५
समासादितं। तत् किं कुर्मो वयं साम्प्रतं बुभुक्षया पदमेकमपि प्रच
लितुं न शक्ताः। देवो ऽपि पथ्याशीव वर्तते। तद्यदि देवादेशो
भवति। तदा क्रथनकपिशितेनाद्य पथ्या क्रिया क्रियते। अथ सिंह
स्तस्य तद्दारुणं वचनमाकर्ण्य सकोपमिदमाह। धिग् धिक् पापाधम।
यद्येवं भूयो वदसि। तत् त्वां तत्क्षणमेव बधिष्यामि। यतो मया २०
तस्याभयं प्रदत्तं। तत् कथं स्वयमेव व्यापादयामि। उक्तं च।

न गोप्रदानं न महीप्रदानं नान्नप्रदानं हि तथा प्रधानं।
यथा वदन्तीह बुधाः प्रधानं सर्वप्रदानेष्वभयप्रदानं ॥ ३२२ ॥
एकतः क्रतवः सर्वे समाप्तवरदक्षिणाः।
एकतो भयभीतस्य प्राणिनः प्राणरक्षणं ॥ ३२३ ॥ २५